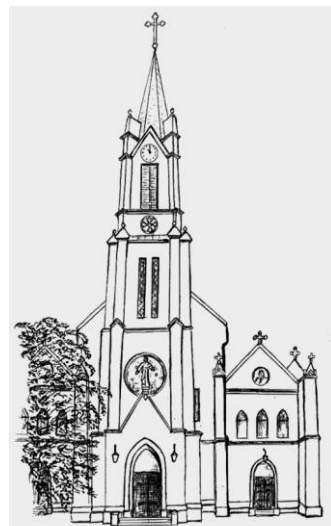

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2014. szeptember 28. Szentírás vasárnapja
Az új plébánia beüzemelése, a missziós hét!

A Könyvek Könyvének ünnepe

A Szentírás, a Biblia vasárnapja Szent Jeromos ünnepéhez (szeptember 30) kötődik, szeptember utolsó vasárnapján. Szent Jeromos a nagy bibliafordító, aki héberről és görögről lefordította latinra az egész Szentírást. - Ez a Vulgáta. Nyelvzseni volt: görög anyanyelvén művész volt, héber tudását pedig Betlehemben csiszolta egy rabbinál, latinból tökéletes, perfekt.

Hogyan ír Jeromos a Bibliáról? Tűzzel, lélekkel!

„Ha Pál apostol szerint Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége (1Kor 1-24); s aki nem ismeri az Írásokat, nem ismeri Istent és bölcsességét, úgy a Szentírást nem ismerni annyi, mint Krisztust nem ismerni. Mindaz, amit a szent könyvekben olvasunk, fénylik és ragyog külső kérgében is, de édesebb belső tartalma. Aki diót akar enni, fel kell a héját törnie.”

„Nem mondatott az tinektek: Keleten vándorolva kutassátok a Szeretetet! Hajózzatok avagy Nyugatra, a szeretetet felkutatva! Belül, a szívben vár az itt, kihez betérni ki-ki hívatik!” (Kommentár Máté evangéliumához)

„Szentírásnak olvasásán Istenében lángra gyúl a lélek és megtisztítja ez a tűz: lefoszlik vétek.

„A Szentírást forgasd folyton, kézbe-észbe az legyen! Nem elég, ha észbe tartod a parancsot: életedben tette törjön, az működjön minden szódban, lépteden! Mintegy tömör foglatba egy-

egy intést, szent ígét válassz Evangéliumból, amik szíved ihlették. Vésd is bele a szívedbe, e rövid szót bevessed Úr ajkáról: <Mind amiket akartok, hogy testvérek megtegyenek néktek, ti is öneik megtegyétek!>” (Szt. Jeromos leveleiből)

Szent Jeromos (347-420) nagyon heves vérmérsékletű ember volt, aki ezt jól tudta magáról. Ezt tudva égett benne a tökéletesedés vágya:

„Boldog, aki napról napra csak előre törtet, ki nem azt nézi: tegnap mit tett, hanem ma mit tegyen, hogy végre már „tökéletes legyen!” „Zsákba öltöztünk, és hamut szórtunk a fejünkre, de kiközösítettük a püspököket.”

A bocsánatkérés mivel nyelvével sokat megbántott, sok levelében előfordul: „Mondd, mi ketten hogy nézünk majd az Ítélet nappal szembe? A Nap is tanúja, hogy lement, nem is egyszer a haragunk fölött és hogy sok éven át! Jaj nekem, undok roncsnak! És mondjam-e, hogy tenéked is?! - Most újra kérlek, mint egy éve a levelemben. Hamarosan, hamarosan a helyreállott béke, -- vagy a megtört és elvett, a Szék előtt áll, és jutalmat kap vagy elvettetést! Hát jó, ha most kinyújtott kezem ellököd, a bűn súlya nem az én fejem fölött lesz. Mihelyt elolvastad e levelem, add bűnömre a fölmentésedet! (Szent Jeromos levele sértődött rokonához.)

Mit jelent a Biblia számomra?

*Áldott legyen Isten, aki Bibliát adott a kezembe, aki küldetést adott, hogy olvassam és hirdessem a Bibliát!
Áldott legyen Isten, aki a Biblia által nevel Krisztus teljességére, hogy Isten legyen minden mindenben!
Áldott legyen Isten, aki majd kiveszi kezemből a Bibliát, amikor egyedül Ő lesz a beteljesült Biblia, az örökre nyitott Könyv! A Biblia az Isteni bölcsességek tárháza, s mint olyan, kimeríthetetlen. Búban, bajban, nagy fájdalmak közt megvigasztal, lelki sebeinkre gyógyírt hint. Az Isten ígéje: minden ember számára elérhető biztos menedék.*

Újpestről jöttem

Szüleim sosem voltak hívők, én viszont igen. Nem kereszteltettek meg, nem járattak hittanra, de olvastam Tamási Áront, Nyíró Józsefet és népmeséket. Nagymamám sokat mesélt arról, hogy reggelente Veresegyházról bejövet a Clarisseumban vett részt misén, elsópéntekenként gyónt. Mesélte, hogy a polgári iskolába a Főplébániáról járt hitoktató atya. És egyszer-egyszer elvitt a templomba is (amiből otthon lett is balhé). Ezek nem maradtak nyom nélkül.

1989-ben aztán jött a rendszerváltás és anyukám úgy látta praktikusnak, ha megkeresztelnek. Nagymamám bízta meg a szükséges intézkedésekkel, ha már ő ismeri a járást a Főplébánia környékén. Szigetvári Imre atyához kerültem, aki nagy szeretettel foglalkozott velünk. A tanácsterem tele volt a pragmatikus szempontból beíratott hittanosokkal, köztük több osztálytársammal is, akik hátul ültek, én meg nem mertem hátrafordulni, nehogy felismerjenek (az iskolában sem volt téma a hittan sose). Imre atya nagy szeretettel és lelkesedéssel tartotta a hittanórákat, sosem fogom elfelejteni a diavetítéseit. Nagy gyűjteménye volt diákból! Abban az időben ez volt a szemléltetés csúcsa és nem volt egyszerű beszerezni a diákat sem. De Imre atya nemcsak a gyerekek nyelvén értett, három idegen nyelven beszélt és még közel a 60-hoz is képezte magát. Verseket írt, két kis kötete még mindig megvan. Emellett kiadott az Egyházzól szóló statisztikákat, az adatokat talán az Annuario Pontificióból vette, amit szintén nem volt egyszerű beszerezni annak idején Magyarországon. Én csak ámultam, mennyi mindennel foglalkozott.

Persze néha kissé mogorva volt, hiszen cukorbeteg volt és amikor leesett a vércukorszintje, ingerlékenyebb volt. Nem tűrte a beszélgetést a misén. Elsőáldozásomkor ministráltam és nem tudtam, hogy a ministránsok között, vagy az elsőáldozók között kell majd mennem áldozni. Ezt persze sürgősen ki kellett derítenem. Ott ültem mellette a szentlecke alatt, ezért halkán megkérdeztem: „Imre atya, én mikor fogok áldozni?”. Rámförmedt: „Most nem beszélünk!”. Elhallgattam. De az lehetetlen volt, hogy én valamit ne tudjak előre, tehát kis idő múlva összeszedtem minden bátorságomat és újra megkérdeztem. Még

keményebben szólt rám: „Most nem beszélünk!!!”. Megsemmisülve ültem mellette és letargiában vettem részt a mise további részében. Aztán amikor ő megáldozott, megfordult, megkeresett a szemével a ministránsok között és intett. Elsőként áldoztatott meg mindnyájunk között! Ha azt nem is tudtam tőle megtanulni, hogy teljesen bízzak abban, aki felelős

valamiért, azt örökre megtanultam, hogy a misén nem locsogunk. Lőrinci Ferenc atyához is közel kerültem, szívesen ministráltam neki. Főleg a litániáit szerettem, pedig mai szemmel nézve furcsa, hogy minden májusi litániát teljes ünnepélyességgel, füstöléssel végzett.

Csellár András atya furcsa stílusától idegenkedtem, de azért neki is ministráltam. Nem nagyon értettem, de nála buzgóbb, imádságosabb papot azóta is keveset ismertem meg. Érdekes volt látni, hogy a három (Katona József atyával együtt négy) pap hogy meg tudta osztani egymás között a feladatokat és nagyon sokféle különböző hívővel tudtak így foglalkozni. Nem tudok arról, hogy féltékenykedtek volna egymásra, sem arról, hogy bármelyikük holdudvarához tartozó hívő a többi papra megjegyzést tett volna. Nagyon kell imádkozni, hogy legalább ötven év múlva újra legyen egy ekkora plébánián három-négy pap!

Magam is átélem a paphiány nyomorát most, hogy Tahitótfaluba kerültem. Albertfalván voltam eddig káplán, most már ott is csak egy pap van, itt pedig 1984 óta két plébániát lát el a plébános. Látható is, mennyire hiányzik a pap állandó jelenléte, nehezen viselem, hogy nem tudok egyszerre két helyen lenni. De ez – akárcsak az Újpesti-Főplébánián – felértékeli a világiak szerepvállalását. Sok mindent megtehet a pap tevékenységéből a hívő is, és kereszttségéből, bérálásából fakadóan ez feladata is! Gratulálok az új plébániaépülethez és kívánom, hogy a lelkes világiak találjanak minden zugnak funkciót!

Erdős Attila plébániai kormányzó

Terménymegáldás:

Ettől az évtől kezdődően október első vasárnapján lesz szokásos terménymegáldás. Ebben az évben október 5-én. Várunk a piacról sok-sok terményt. Viszont várunk a kedves hívektől is felajánlást! Október 4-én, szombaton reggel 7 és 10 óra között, a piaci bevásárlásról, vagy otthonról, bármilyen zöldséget, gyümölcsöt, terményt, vagy eltett zöldséget, befőttet szívesen vennénk a kedves hívektől. A terménymegáldás megszentelt adományait október 5-én vasárnap délután 3 órakor kiosztjuk a rászorulóknak, szegényeknek között!

Vajon mikor telik meg az új plébánia étellel? Remélhetőleg hamarosan. Azonban évek kellene, hogy legyen hagyomány, megélt emlékek, ami hozzá nőhet a szívünkhöz. Viszont a régi plébánia és a katolikus kultúrház hosszú története sok-sok élményt őriz sokak lelkében. Nem teljesen új alapokról kezdünk, csak új helyen, de a régire építve. A mostani Hírlevélben íme egy csokor a régi plébánia és kultúrház emlékeiből.

A nagy fekete szekrény

Vár állott., most kőhalom

Kedv s öröm röpkedtek... (Kölcsey: Himnusz)

Európa számos gyönyörű helyén, parkban, tenger- vagy tóparton, templomban vagy kastélyban tört rám az az érzés, hogy itt most le kell ülnöm pár percre, hogy belakjam ezt a helyet. Hasonló ez ahhoz, amit Péter apostol érzett, mikor Urunk színeváltozásának hegyén ezt mondta „Uram, jó itt nekünk! Ha akarod, csinállok ide három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, egyet pedig Illésnek.” (Mt. 17. fejezet). Mert - Tamási Áron közismert szép szavait idézve – Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.”

A 2001-ben alakult Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Újpesti Szervezete a Katolikus Kultúrházban talált befogadó otthonra, és tartós berendezkedésünket – jelképesen is, ténylegesen is – az a címben szereplő - nagy fekete szekrény jelentette, amit Pozsgay Gyuriék hoztak használható állapotba számunkra mindjárt a kezdet kezdetén, és be is állították nekünk a Kultúrház mosogató konyhája előtti átjáróba. Mi pedig lassanként megtöltöttük mindazzal, amire havi összejöveteleinken szükségünk volt: tányér, pohár, asztalterítő... A többi „jött magától”. A taglétszám hamar elérte a hatvan – hetvenet (nem csak Újpestről, hanem távolabbi kerületekből is) a havi összejöveteleken harminc – negyvenen vettünk részt. Sütemény, víz és garantáltan szeszmentes üdítő mellett is megvalósult a Himnusz fent idézett sora: „Kedv s öröm röpkedtek.” Mert jó volt együtt lenni hasonló korú és érdeklődésű emberekkel, előadásokat hallani és tartani, kirándulni közelebbre és távolabbra. Tíz év alatt több mint másfél millió forintot költöttünk el kirándulásokra, rendezvényeinkre. Ezt a pénzt önkormányzati pályázatokon nyertük el.

Sosem felejtem el, milyen derűtséget keltett az akkor már 90 éves Gyula bácsi, mikor Hollókőn jártunkban már az útpadkán ülve pihegtünk (hatvanasok és hetvenesek, vagyis „kiscsoportosok” és „középcsoportosok”), és az arra jövő drága barátunk (ő már „nagy csoportos” volt) fölfelé, a várra mutatva mosolyogva megjegyezte: „azért kár, hogy oda nem mentünk fel!”

Nagyobb rendezvényeink közül csak egyet idézek ide: 2003-ban meghívtuk Eröss Zsolt hegymászót, hogy tartson vetítéssel kísért élménybeszámolót a Himalája meghódításáról. A szervezés nem volt egyszerű, mert az időpontot kétszer is módosítani kellett Zsolt egyéb programjai miatt, ennek megfelelően módosítani kellett a kiküldött meghívókat, módosító közleményt kérni az ÚKTV-től és az önkormányzati újságtól. Zsolt kérésére biztosítani kellett filmvetítőt, hozzá vetítő vásznat, diavetítőt és hozzá vetítő vásznat, mivel az élménybeszámolót mozgóképekkel és diafényképekkel is illusztrálni akarta. Mindezek beszerzésében nagy segítségemre volt Gönczöl János (nekem most már mindörökre Jancsi). A szépen megtelt nagyterem közönsége szép élményekkel gazdagodott.

Ma már mindez történelem, ahogy mondani szokás. A „vár” már nem áll, az egyesület már nem létezik, a szekrény elkallódott valahova, Eröss Zsolt is, Gyula bácsi is, Gönczöl Jancsi, és sokan az egyesület tagjai is, leléptek a történelem forgószínpadáról, mi, akik még maradtunk, azon leszünk, hogy átvigyük a szellemet plébániai közösségünk új – mostanában divatosá vált kifejezéssel élve – közösségi terébe.

- Pelle András

2000 februári farsang a Katolikus Kultúrházban

Zoli atya felkérésére, megpróbáltam visszaemlékezni, a volt Katolikus Kultúrházban, munkával eltöltött 15 évre.

Sok rendezvény volt, szép és kevésbé szép emlékekkel, de mindegyikre visszaemlékezni már nem tudok.

A 2000 februári farsangi multság jutott eszembe. Szerettünk volna valami vidám előadást, de ötlet szinte semmi és a felkészülési idő is rövid volt.

Hirtelen jött egy ötlet, rendezzünk Meseparódiát, hiszen csak bemutatkoznunk kell.

Ez jó ötlet volt. Meglátva egymást dőlünk a nevetéstől. Bízunk benne, hogy a farsangoló népnek is tetszeni fog.

Szereplők voltak:

Törpapa- Magyar Feri plébános atya

Piroska- Gönczöl János

Hófehérke- Gönczöl Emőke

Törpék- Nemes Krisztián, Szvath Laci

Riporter- ifj. Gilyén Elemér

Nagy örömeinkre az előadás valóban jól sikerült, a közönségnek is tetszett.

Gönczöl Jánosné

Nyugdíjasklub összejövetel a régi plébánián: 2010. december 13-án...

Az új plébánián is folytatódnak a nyugdíjasklub összejövetelei, kéthetenként, szerda délelőtt 10 órakor, a hittanteremben, rögtön a bejáratnál jobbra!

Juhász Gyula:

Éveknek súlya nem mindig teher,
Sok ember lassan mindent kihever.
Deres hajával gyakran béke jár,
Nincs szenvedélye, csak emléke már.

Platón mondja:

Az ifjúból akkor lesz férfi, mikor már
kikerüli a pocsolyát, ahelyett, hogy belelépne.

Boldog Kalkuttai Teréz anya:

Mikor nyugtalan voltam, csillapítottad gyötrelmeimet.

Mikor fáradt voltam, Te adtál pihenést.

Mikor egyedül voltam, szeretetet hoztál.

Mikor beteg voltam, gondoskodtál rólam.

Mikor megsértettek, Te segítettél.

Mikor idősödtem, mosolyt varázsoltál arcomra.

Mikor gondjaim voltak, megosztottam veled és segítettél.

Mikor boldog voltam, örömben is részt vettél.

Kérő ima az Úr Jézushoz:

Ha bánatod van, keresd Jézusodat,
borulj le előtte, sírd el bánatodat.

Ő majd bekötözi vérző sebeidet,
meggyógyítja bánatos szívedet.

Ha nagyon egyedül vagy, már senkid nincsen,
ne félj, mindig veled van az Úr Isten.

Ha nehéz a kereszted nem bírod viselni,
veled van az Úr Jézus, vállaira veszi.

Szegény a házad, mindenki elhagyott,
nézz rá a keresztre, megsegít Jézusod!

Rosszak az emberek, nagyon megbántottak,
gondolj Jézusra, Rá halált kiáltottak!

De mégse keseregj, töröld le könnyedet,
hajtsd Jézus vállára bánatos fejedet!

Ott nyugalmat találsz, békét szeretetet,
amit tőled soha, senki el nem vehet!

Bármit hozzon a sors, azt kell imádkoznod,
legyen meg Szent Atyám a Te akaratod!

Így végezd el imád, egész életedben,
elvezet Jézusod, Atyádhoz a mennybe.

„Véget ért egy fejezet!”

Több, mint 6 évtized után hatalmas változás állt be az életemben. Búcsút kellett mondanom egy számomra biztonságot, meghittséget nyújtó épületnek, a Szent István tér 13. szám alatt levő plébániának. Ide születtem, itt kereszteltek, és ebbe az épületbe jártam hittanra. Frajna Mihály atya volt a hitoktatóm. Elsőáldozó és bérmálkozó is itt voltam. A plébániaház udvarát, mint a tenyeremet ismertem. Gyerekként sokat játszottam bújócskáztam itt, később a különböző programok, agapék, sütögetések, a táborúz melletti vidám hangulat jut eszembe, és a kert félreeső részén Magyar Feri plébános atya kopjafája, ahol néha megálltam egy csendes imára, és erőt merítettem a nehéz pillanatokra.

Amikor először merült fel a bontás gondolata sokkhatásként ért, és a szavazásnál a nemre szavaztam. Háborgott a lelkem, nem tehetik ezt velem, nem tűrhatnak ki abból a házból, amit otthonomként szerettem és használtam. Aztán teltek a hónapok, és szembesültem az állandó problémákkal. Beázás, csőtörés, rejtett vízfolyás, a félmillió vízszámla. Javítottunk foltoztattunk, és már Zoltán atya fürdőszobája is szinte használhatatlanná vált. A hideg, fűtetlen folyosón, a plébános atyák állandóan fáztak. Folyamatosan tartottunk attól, hogy a megvetemedett, már nem zárható ablakokat az utcai fronton, és a folyosón mikor nyomják be. Szinte már tisztítani sem mertük, mert féltünk, hogy kiesik az üveg tokostul. Amikor a plébánia bontás újból felvetődött az egyháztanács ülésén, a szavazásnál már tartózkodtam. Harcba állt az érzelmes szívem az eszemmel. Képzletbeli mérlegem két tényéjébe elkezdtem pakolgatni az érveket, és újabb fél év múlva már a bontásra szavaztam. Igaz ehhez hozzájárult, hogy az Önkormányzat nagyszerű ötlettel állt elő. Az új plébániaház a Szent István tér 21. szám alatt levő zeneiskola épülete lesz. (És én pedig a Szent István tér 20-ban születtem, és éltem.) Oda jártam hangszeres órára, és két nagy

gyermekem szintén, tehát ez az épület is szerves része volt eddigi életemnek. Nekem fontos ez a lelki biztonságérzetemhez.

Az emlékek tolnak bennem. Legkisebb gyermekem Klaudia 3 hónapos volt, amikor plébános váltás történt, és felkértek az átadás előkészítésére. Három héten át délelőttjeimet a plébánián töltöttem, úgy, hogy közben a kert sűrűjében szoptattam kicsinyemet.

Szép emlékek fűznek a Katolikus Körhöz is. Emlékezetes számomra a kultúrház (Katolikus Kör) újra megáldása Paskai bíboros úr által 1994-ben. A Katolikus körben a bálók, a fiatalok palotás tánca, amin Krisztián fiam is részt vett. Pozsgay Gyuri tánctanítása amit nagyon élveztünk. Felejthetetlen esemény, amikor Gönzöl János éjfél után a kisteremben elővette a hegedűjét, mi pedig körben ülve hallgattuk játékát, énekelve. A vasárnap délutáni irodalmi teadélutánok, a pingpong versenyek, az adventi koszorúkötések, a gyerekek hangszeres teadélutánja, és sorolhatnám még oldalakon keresztül.

Akikkel ezeket az eseményeket átéltem, a mellékelt fotókon keresztül szívükben érezhetik a régi emlékeket.

Kedves hívő testvéreim! Fogadjuk el szerető szívvel az új plébániát, töltsük meg élettel, vidámsággal, hittel és a szívünkben őrizzük meg a múltat.

Remélem Horváth Zoltán plébános atyánk is átmenti a megszokott eseményeket, a rendezvényeket a kertben, a betegek napját, a betegek szentségével, a farsangokat, a baba-mama klubot, a nyugdíjasklubot, közös agapékat.

A régi plébániánk már csak emlék. Bontásával lezárult egy korszak, becsukódott egy ajtó, és ezzel egy időben, ahogy szokott, nyílik egy új, egy másik. Véget ért egy fejezet: szomorú a szív, de kezdődik egy új: örül a szív. - *Balogh Angéla*

Missziós kereszt templomunkban

Nem tudom ki vette már észre a missziós keresztet templomunkban? Hátul a kórus feljáró, és Szent Rita barlangja között.

A missziós kereszt: a népmisszió emlékére a templomban vagy előcsarnokában állított, nagy kereszt, korpusz nélkül, rajta az emlékeztető népmissziók évszáma.

De mi a népmisszió?

Népmisszió, belső misszió: a vallásosság fölélesztését és elmélyítését célzó prédikáció- és ájtatosság-sorozat.

A népmisszió nagy alakjai: Páli Szent Vince, Liguori Szent Alfonz; védőszentje: Porto Maurizio-i Szent Lénárd. – A kódex 1917-ben előírta, hogy a plébániákon legalább 10 évenként tartsanak népmissziót. A népmisszió hagyományos formájában hosszán, 5-8-10 napig tartott. Általában több missziós atya jött a plébániára, megosztva beszéltek és gyóntattak. A beszédeknek kötött rendje volt, s a katolikus hit és erkölcs összes alapvető igazságát felölelték. A missziót a körülményeknek megfelelően reggel és este, különböző korcsoportoknak és állapotoknak esetleg párhuzamosan tartották. A több idegen gyóntató jó alkalmat adott a szentgyónások elvégzésére. Magyarországon a II. világháború után néhány évet még tartottak hosszabb népmissziókat. Utolsó sajátos formája volt 1947-48: az egész országot megmozgató Mária év.

Utána a kommunizmus évei alatt nem lehetett népmissziót tartani. Másrészt a rövidebb 3 alkalmas egy papos triduum váltotta fel általában adventben és nagyböjten

Sajátos újraéledő formája volt az Erdő Péter bíboros úr által meghirdetett egész budapesti Városmisszió 2007-ben. És ide tartoznak a plébániánkon rendszeresen tartott egész, vagy fél szombatnyi lelkigyakorlatok is. Kinagyítva láthatóak az évszámok a missziós keresztben. Az utolsó évszám 1947. Sok víz lefolyt azóta a Dunán. Most itt egy alkalom, az új plébánia épület birtokba vétele. Remélhetőleg új évszám kerül fel a missziós keresztre: 2014.

A 2014. évi misszió jelmondata 1Pét 2,5 leveléből való: „Mint élő kövek, épüljete fel rajta lelki házzá.”

Mit jelentenek számomra az élő kövek?

Mint plébános, én olyan egyházközségről álmodom, amelynek tagjai tiszta szívvel, buzgón szeretik egymást, elszenvedik egymást, megbocsátanak egymásnak, és egymás terhét hordozzák, figyelnek egymásra.

Adja meg az Úr, hogy sikerüljön!

Figyelem! Miserend változás a missziós héten! Csütörtökön és pénteken csak este lesz szentmise, este 6 órakor!

Vasárnap, 12-én délelőtt egy összevont ünnepi szentmise lesz 10 órakor!

Missziós hét, az új plébánia beüzemelési hete!

Október 8 - 12

Az alapkoncepció:

Az új plébániát úgy akarjuk belakni, hogy minden termében, minden csoportnak, korosztálynak legyen lelki program, egy-egy régebben itt szolgálatot teljesítő atyával. Sajnos az élő atyák közül Visnyei atya már nagyon beteg, a székesfehérvári papi otthonban kezelik. Sajnos Kárpáti Sándor atya is beteg, jelenleg ő sem lát el szolgálatot. Kádasi István atya nálunk gyóntat a 9 órai misében, és még van két atya Tóth Péter Domonkos és Mándoki György, de ők csak egy évet voltak itt, azt is régen a 70-es évek elején, rájuk már nagyon kevesen emlékeznek....

Így a tervezet, amit meg kellene tölteni étellel:

Minden nap egy nyilvános mise, mindenkinek, majd egy csoport szervezésében program, amire mások is eljöhetnek, főleg akik jól ismerték az adott atyát. **Aki tud, minden nap, legalább a szentmiséken vegyen részt, kapcsolódják be!**

- Október 8, Magyarok Nagyasszonya főünnep, szerda:

A rózsafüzér társulat, nyugdíjasklub, és karitás munkatársak napja. Meghívott: Lőrinczi Ferenc atya. Rózsafüzér, mise, utána közös ima, és szeretetvendégség.

- Október 9, csütörtök:

Este 6 órakor mise, utána Előadás, elmélkedés a Bibliából, majd kiscsoportos megbeszélés: vendéglátók, cursilló, a bibliakör, házas hittanosok. Meghívott atya Tercsi Zoltán plébános.

- Október 10, péntek:

Este 6 órakor mise, utána a Regnum Marianum csoportjai szervezésben programok. Meghívott atya: Sebők Sándor plébános atya.

Október 11 szombat:

Plébániai lelki nap. Délután 3 órától az esti mise végéig. Meghívott előadó-elmélkedő: Dr. Temesszentandrás Péter plébános. Két elmélkedés, majd az esti mise beszéddel (gyónási lehetőség). Fogadó csoport az egyháztanács, és aki jelentkezik segítőknek.

Szombat esti program:

A pince belakása: pincei borozgatás 19.00 órától. A plébános atya féltett miseborainak kóstolása.

Október 12 vasárnap:

Összevont 10 órai szentmise: Dr. Varga Lajos püspök atya, aki 1975-77 között volt itt káplán. Most váci segédpüspök. Szentmise szentbeszéddel, majd a híveknek, minden hívőnek agapé a plébánián!

Táncház a végén:

Október 12, vasárnap: 19.00 - 21.00 óráig táncház élő moldvai zenére a Derendóc zenekarral, az emeleti teremben, sok meglepetéssel!

A gyerekeknek, ifjúságnak:

Október 11, szombat délelőtt ½ 10-12 óráig. Játékos, vetélkedős, mozgató, és lelki délelőtt a plébánián. Gitárral, énekkel, és imával. Meghívott atyák, a főplébániához kötődő fiatal atyák: Horváth Isti, Cseh Zoli, Lukács Józsi atya. Persze a mi hitoktatóink, gitárosaink, kántorunk segítségével. A gyerek csoportoknak, ha lehet, az ifjúság vezetésével.

Szeretnénk jól belakni, beüzemelni a plébániát, minden helyiségét, minden hívőnek, minden korosztálynak lehetőséget adva.

Természetesen lesz szentgyónási lehetőség is a misék előtt, szombaton az esti mise előtt és alatt, vasárnap az ünnepi szentmise alatt.

A 2008. évi újpesti közös missziós nap imája:

Uram Jézus, az Atya élő Igéje,
te szólsz a Szentlélek által:
világosítsd meg szemeinket, hogy jobban
megismerjünk Téged a Szentírásban,
testvéreinkben, a mindennapi életben.
Szeretnénk tanúid lenni: hang, ami soha nem
fárad el, amikor rólad beszél;
kéz, ami soha nem fárad el
amikor elkíséri az úton lévő ránk bízottakat;
szeretet, ami soha nem fárad el amikor tanúságot
tesz Rólad mindazoknak, akik tiszta szívvel
keresnek Téged. Mesterem és Uram,
felajánlom hűséges és alázatos munkámat..
Segíts, hogy mindig és mindenhol a mindennapi
életben hirdessük azt az örömet és a szeretetet,
melyet te ajándékoztál nekünk. Ámen.

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Költözködési segítség kérés:

Elnézést kérünk azoktól, akik jöttek volna segíteni, de a szeptember 20-i pakolás lefűjásra került. Egyrészt a vagyongazdálkodó emberei, hivatalos szállítók elhoztak mindent a bérelt raktárból, másrészt a regnumi fiatalok már péntek este bepakolták a pincébe a saját holmijukat.

A költözködés reménybeli ideje:

Október 4, szombat reggel 9 órától! Erre az időpontra ténylegesen sok segítő erőt kérnénk! Mind erős embereket bútorok mozgatására, mind asszonyokat pakolásra, rendcsinálásra, bútorok takarítására.

B é r m á l á s :

Ahogy már hirdettük, ez év őszén, bérálás lesz templomunkban. November 16-án vasárnap, az esti 6 órai szentmise keretében, Székely János püspök atya által. **Ki bérálkozhat?** Aki jár templomba, volt már elsőáldozó, elmúlt 14 éves. Felső korhatár nincs. **Kinek ajánljuk?** Minden gyakorló kereszténynek! Nem baj, ha valaki nem tud dönteni, nem érzi elég érettnek magát hozzá. Sőt. A Szentlelket azért hívjuk segítségül, hogy segítsen dönteni, erősítsen meg a hitben.

A bérálás előtt lelkigyakorlatot is szervezünk a fiataloknak és fiatalos felnőtteknek Iszkaszentgyörgyön, október 23-26 között, a hosszúhétvégén. Jelentkezési lap átvehető az irodában, vagy a sekrestyében, és kérjük, minél előbb visszahozni a jelentkezési lapot, akkor is, ha nincs még minden adat kitöltve! Idősebbeknek személyre szóló felkészítő lesz!

Elsőpéntekes betegek:

A plébános atya szívesen felkeresi otthonában a betegeket, akik nem tudnak eljönni a templomba. Minden hónap első péntekjén, délelőtt. Most októberben zarándoklat miatt, kivételesen a második pénteken. a többi pénteken, illetve vasárnap is lehet áldozni, valamelyik áldoztatónk segítségével. Kérjük, jelezzék a plébánián az idős, templomba már egyedül eljönni nem tudó

híveinket, akiket megbeszélés alapján meglátogatunk!

Honlap készítés segítség:

Tudna valaki segíteni? Egy kicsit dizájnozni kellene a honlapunkat! Már régen készült, és jó lenne egy új beállítás is rajta, felvarrás. Mindez úgy, hogy továbbra is egyszerű maradjon a feltöltés, szerkesztés.

Péntekenkénti szentségimádás:

Minden pénteken csendes szentségimádást tartunk a templomi sekrestyében, reggel 8 órától délután 5 óráig! Bárki betérhet akár néhány perc csendes imára is.

Zeneiskolai táblaavató-koncert:

Mivel az új plébánia elődje a zeneiskola volt, több, mint 100 évig, október 18-án, szombat 12 órakor emléktáblát helyezünk el a bejáratnál. Majd az Erkel Gyula zeneiskola tanárai, növendékei adnak koncertet a nagyteremben 13 órakor!

Felnőtt hittan, felnőtt katekézis:

Fiatal felnőtteknek (minden fiatal felnőttnek kb. 45 év alatt) és volt katekumeneknek, továbbképző, és bibliaóra, felnőtt hittan: kéthetente, néha 3 hetente csütörtök este 3/4 8 órakor. a következő alkalom: október 9, csütörtök este 3/4 8 óra.

Használtruha leadás:

A használtruhákat november 3-ól gyűjtjük újból a plébánián, Várunk jó állapotban levő, tiszta, de megunt, kinőtt ruhákat, irodaidőben a plébánián!

Őszi templomtakarítás:

Október 23-én, csütörtökön a reggel 9 órai mise után, 3/4 10-re, délelőttre hívunk sok segítőt a templom őszi nagytakarítására.

Továbbra is várnánk önkénteseket, akik segítenének a templom rendszeres takarításában, csütörtök reggelenként egy-másfél órát a mise után!

Főplébánia Hírlevél - Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszakos lapja.

Megjelent 550 példányban. Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános

Újpesti Főplébánia: 1041 Budapest, Szent István tér 21. tel: 1-369-2895

email: iroda@egekkiralyneja.hu - honlap: www.egekkiralyneja.hu - rendszeresen, hetente frissül!

Irodai szolgálat a plébánián: hétfő, szerda, péntek: délután 15.00 - 17.30 óráig.